

A ZETNA XI. (KORPUSZKULÁRIS) IRODALMI FESZTIVÁLJA

RENDAHAGYÓ IRODALOMÓRA „CSEMPÉSZ, ALTEREGÓ S VERSBETÉT”

A zEtnával való sikeres együttműködésnek köszönhetően ebben az évben is részt vettünk a zEtna XI. Irodalmi Fesztiválján, amely november 6 – 8-ig zajlott.

A fesztivál és a kapcsolódó programok támogatója a Nemzeti Kulturális Alap, a Tartományi Művelődési és Tájékoztatási Titkárság, a Tartományi Oktatási, Közigazgatási és Nemzeti Közösségi Titkárság, a Bethlen Gábor Alap, a Szekeres László Alapítvány és Zenta Város Önkormányzata. A Magyar Nemzeti Tanács a fesztivált kiemelt jelentőségűvé nyilvánította.

A zEtna társszervezői a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet, a Thurzó Lajos Művelődési-Oktatási Központ és a Zentai Gimnázium.

A résztvevő írók: Bozsik Péter, Csepregi János, dr. Máriás, Fenyvesi Ottó, Györe Balázs, Jódal Kálmán, Kollár Árpád, Korpa Tamás, Slobodan Tišma, Szögi Csaba, Litauszki János, Józsa Márta és Szakács Melinda.

A fesztivál programja az Uncool Project (Bakos Anita, Lázár Tibor, Verebes György) kiállításának megnyitójával és fesztiválzáró kamarakoncerttel gazdagodott.

November 7-én iskolánk dísztermében a „Csempész, alteregó s versbetét” című irodalmi találkozóra került sor, amelynek keretében Bozsik Péterrel, aki költő, prózaíró, műfordító, az Ex Symposium főszerkesztője, Nagy Abonyi Árpád és Orcsik Roland beszélgettek.

Juhász Aranka, magyar szakos tanár köszöntötte a vendégeket, Tóth Réka, első osztályos tanuló ízelítőül felolvasta Bozsik Péter néhány rövid versét. Ezek után megkezdődött a beszélgetés Bozsik Péter életútjáról, alkotói tevékenységéről, valamint az alkotás nehézségeiről.

Bozsik Péter verseskötetei: *Visszakézből*, *Vérpuding*, *Gourmandiai partraszállás*, két regénye: *Csantavéri Orlandó*, *Az Attentátor*, novelláskötete: *A pálinka dicsérete és más történetek*, antológiák: *Te-leírt világ*, *Élet és Irodalom Antológia*, *Ismeretlen katona*, *Mátyás-ponyva*. Sinkó-díjas, Déry-díjas szerző.

Orcsik Roland, költő, műfordító, kritikus, a *Tiszatáj* szerkesztője, a *Rozsdamaró*, *Holdnak*, *Arccal*, *Mahler letöltve* című verseskötetek szerzője, Faludy-díjas, Sinkó Ervin-díjas, Sziveri János-díjas.

Nagy Abonyi Árpád, a *Tükörcelek* című elbeszélésgyűjtemény, a *Budapest, retour* című regény, a *Kolumbusz és én* című elbeszéléskötet szerzője. Kétszer kapott Szirmai Károly-díjat.

Bozsik Péter : **Függőség-történet** – *hangulatlíra Jozsif Brodskijnak*

Bevallja magának, vagy sem, tény:
véggépp függőségi viszonyba került a nyelvvel:
naponta belövi magát különféle mondatokkal.
Ma már meg sem tudná mondani, hogyan is
kezdődött az egész. Először csak a szabad
versre kapott rá, s azt hitte – kezdetben
mindenki azt hiszi –, hogy ő más, hogy ő
bezzeg akármikor abba tudja hagyni. Az
ellenálláshoz meg szüksége volt valami
szerre. Mikor aztán szép lassan a rímre is
rákapott és szonettekkel kezdett, ahogy ő
mondta, kísérletezni, s az egészet, mintegy
kísérőként, hígabb asszonánc-koktélokkal
öblítette le, akkor, de csakis akkor jött
rá, késő, elveszett. A haikukat, két- és
négy sorosokat (itt tart most) marokszámra
zabálja, sőt, és ez már a vég kezdete,
néha még az egypercesekre is ráviszi
a szükség. Csak az eposzra allergiás. Ha
rátörne a tremens, akkor se használná.
Inkább a halál. Kizárólag a mondatoknak él.
Nők, feleség, család, haza – mindez
másodlagos. Csak a versmondatok a valóság.
Más világ! S bár nem bódítanak, mint rég,
ezek enyhítik legjobban az éhség okozta
szédülést. Szélütést kéne kapni – mondogatja
talán túl sokszor is. Befejezné már ezt a
viszonyt, de időbe telik, míg összeállítja
az aranylövéshez szükséges: tökéletes formát.